

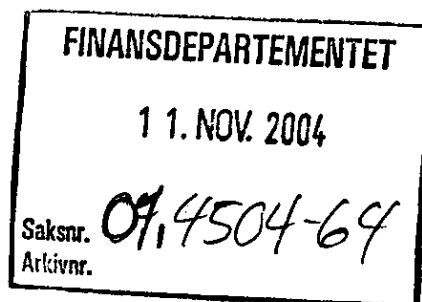
Finansieringsselskapenes Forening

Finansieringsselskapenes Servicekontor

The Association of Norwegian Finance Houses

Finansdepartementet
Postboks 8008, Dep

0030 OSLO

Deres ref.

01/4504 FM GK

Vår ref.

JFH

Oslo

9. november 2004

HØRING – REGNSKAPSMESSIG BEHANDLING AV UTLÅN OG GARANTIER

Vi viser til departementets brev av 13.9.2004 vedlagt revidert utkast til forskrift om regnskapsmessig behandling av utlån og garantier med utfyllende kommentarer til de enkelte bestemmelser. Vi beklager at vi er noe sent ute i forhold til høringsfristen.

Til § 1-1

Vi forstår situasjonen slik at forslagene i Ot.prp. nr. 89 (2003-2004) forventes vedtatt med virkning for regnskapsåret 2005 gjennom ny § 3-9 i regnskapsloven. Dette betyr at EU-forordning nr. 1606/2002 vil være obligatorisk for børsnoterte foretak og dermed pålegge disse å utarbeide konsernregnskap i overensstemmelse med IFRS. Videre vil det åpnes adgang for å anvende IFRS i konsernregnskapet til andre foretak og i selskapsregnskapet. For finansbedrifter vil det imidlertid neppe åpnes adgang til å anvende IFRS i selskapsregnskapet fra 1.1.2005.

Det foreliggende forskriftsutkast er ikke helt ut samsvarende med de regnskapsprinsipper som kan utledes av IFRS. Dette er hensyntatt ved at forskriften ikke vil gjelde selskaper som utarbeider regnskaper etter IFRS. Fra 1.1.2005 vil dette kun være konsernregnskaper innenfor virksomheter nevnt i 1. ledd.

Sett fra finansieringsselskapenes side vil det være en ubetinget fordel om de samme regnskapsprinsipper kan anvendes i selskapsregnskap som i konsernregnskap. Avvikende regler vil være problematiske ikke minst i forhold til behandling av utlån. Det må derfor være en klar målsetting at IFRS snarest mulig gjøres gjeldende for finansbedrifter generelt – både i konsern- og selskapsregnskap. Dette vil også gi større sammenlignbarhet mellom selskaper eid av norsk morbank og selskaper eid av utenlandsk mor.

Sett på denne bakgrunn synes vi det er et fornuftig utgangspunkt at utkastet bygger på en oversettelse av bestemmelsene for utlån i IAS 39. Dette innebærer imidlertid et krav til kontinuerlig oppfølging i den grad det skjer endringer i IAS 39.

Til § 2-1

Vi forstår det slik at man her har søkt i hovedsak å videreføre gjeldende praksis både når det gjelder verdsettelsen av utlån og behandlingen av etableringsgebyrer. Det synes vi er fornuftig. For en del av finansieringsselskapers spesialprodukter som leasing, factoring og kredittkort kan det nok by på spesielle utfordringer når utgangspunktet ved vurderingen skal være "virkelig verdi".

Til § 2-2

Vi reiser spørsmålet om begrepet "effektiv rente-metode" er heldig dersom en her tenker på en annet begrep enn det en ellers vanligvis forstår med "effektiv rente".

For kredittkort og factoring vil det være vanskelig å estimere fremtidig kontantstrøm da en ikke har spesielle forventninger om fremtidig utnyttelse. Her bør det være mulig å komme frem til mer praktikable løsninger.

Til § 2-5

Selv om det her legges opp til mer objektive kriterier enn i dag, vil det i praksis nok være vanskelig å finne disse indikatorer. Etter vår oppfatning er det imidlertid en fordel at regelverket her gir rom for en viss grad av tolkning. Dette gjør avstanden til dagens skjønnsbaserte system mindre.

Til § 4-1

Vi forstår 1. ledd slik at utenlandskeide finansieringsselskaper rent formelt kan benytte de gamle regler. Etter vår oppfatning må 2. ledd gå ut. En kan ikke oppheve disse bestemmelser dersom enkelte foretak fortsatt skal kunne benytte reglene i henhold til første ledd.

Med vennlig hilsen

FINANSIERINGSSKAPENES FORENING

Jan Fr. Haraldsen
Dir.